

РӯЗИ ПРЕЗИДЕНТИ ЧУМХУРИИ ТОҶИКИСТОН –

ЧАШНИ БУЗУРГИ ДАВЛАТДОРИИ МИЛЛИИ ТОҶИКОҶ

Ба истикболи 16 ноябр- Рузи Президенти Чумхурии Тоҷикистон

Дар Тоҷикистони сохибистиклол ва хамчунин дар намояндагихои дипломатии кишвар дар хорича ва миёни тоҷикони бурунмарзӣ хамасола 16-уми ноябр “Рӯзи Президенти Чумхурии Тоҷикистон”-ро хамчун чашни бузурги давлатдории миллӣ дар сатхи баланд бо шахомати хосса ва ифтихору сарфарозӣ тачлил мегардад.

Ин сана дар чумхурӣ ба чашни анъанавии сиёсию ҳукукӣ мубаддал гардида, зимни он дар сартосари кишвар чорабиниҳои муҳими сиёсӣ-давлатӣ, аз чумла конференсияҳои илмӣ-назариявӣ, вохӯриҳо бо собикадорони ҷангу меҳнат, барномаҳои фарҳангӣ фарогатӣ ва мусобикаҳои варзишӣ гузаронда мешаванд.

Аз ҷониби дигар, мардуми Тоҷикистон дар ин рӯзи фараҳбахш арзу эҳтиром ва сипосгузорию

ихл

османдии хешро ба Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон баён менамоянд. Зеро, Пешвои миллат на танҳо дар байни сокинони Тоҷикистон ва кишварҳои Осиёи Марказӣ, ҳамчунин дар миёни кишварҳои ҷаҳони мутамаддин, роҳбарони давлатҳо ва намояндагони қавму миллатҳои гуногун маҳбубият ва эҳтироми сазоворро пайдо карда, мавқеъ ва манзалати хосро соҳиб гардидаанд.

Боиси тазаккур аст, ки санаи 16-уми ноябр интихоб гардидани Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар кишвар ҷанбаҳои сиёсӣ ва таърихӣ худро дорад.

Аввалан, 16-уми ноябри соли 1992, қарори пуршиддати вазъи сиёсӣ иҷтимоӣ Тоҷикистон Иҷлоиси XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон баргузор гардид, ки дар он мухтарам Эмомалӣ Раҳмон Сарвари давлат интихоб гардиданд.

16-уми ноябри соли 1994 Президенти интихобнамудаи халқ мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бори нахуст ҳамчун Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон савганд ёд намуда ба ҷаъолияти қорӣ шурӯъ намуданд.

Сониан, дар даврони Истиклолияти давлатӣ кишвари мо таҳти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар эъмори давлати соҳибистиклоли Тоҷикистон, таҳкими ваҳдати миллӣ, суботи сиёсӣ, рушди устувори иҷтимоӣ иқтисодӣ ва баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳоли ба дастоварду қомеъҳои назаррас ноил гардида, дар шароити тақомули муносибатҳои нави байналмилалӣ пайвасти эътиборашро афзуд ва тавассути сиёсати хориҷии “бисёрқутба” ва “дарҳои боз” инчунин пешниҳодҳои созандаи Пешвои миллат оид ба ҳалли масъалаҳои муҳими байналмилалӣ ва минтақавӣ мақоми шоистаро ба даст овард. Аз ин рӯ, тамоми дастовардҳо ва муваффақиятҳои Тоҷикистони соҳибистиклол дар сиёсати дохилӣ ва хориҷии кишвар рӯи қор омада, ба ҷаъолияти пурсамар ва созандаю бунёдқоронаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон вобастагии ногусастанӣ дорад.

Маҳз бо дарназадошти ҷунин захираҳо ва талошҳои бисолика боис гардидааст, ки мардуми Тоҷикистон ва парламенти кишвар 16 ноябрро ҳамчун “Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон” ҷашн бигиранд.

Имрӯзо коршиносон ва муҳаккикони ватанӣ, сиёсатмадорони сатҳи байналмилалӣ дар бораи рушду пешравӣ ва дастовардҳои Тоҷикистони соҳибистиклол таҳти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар соҳаҳои гуногуни ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ таҳлилҳои амиқ ва ҳамаҷониба гузаронида, баҳои баланд ва мусбат додаанд.

Вобаста ба ин, ба маврид мешуморем, ки дар бораи яке аз ташаббусҳои тақдирсоз ва муваффақи Пешвои Миллат, оид ба ҷалби ҷомеаи шаҳрвандӣ дар раванди хотима додан ба ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ, баргардондани гурезаҳо ба Ватан, истикрори сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллӣ дар Тоҷикистон таҳлил ва андешаҳои ҳешро баён намоем.

Ба ҳамагон маълум аст, ки дар моҳи ноябри соли 1992 дар шаҳри бостонии Хучанд Иҷлосияи XVI-уми таърихии Шӯрои Олии Чумхурии Тоҷикистон баргузор гардид, ки он, Ҳукумати конститутсионии Тоҷикистонро барқарор ва фарзанди фарзонаи халқи тоҷик муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро ба ҳайси Раиси Шӯрои Оли Чумхурии Тоҷикистон интихоб намуд. Бо ин васила дар ҳаёти сиёсӣ иҷтимоии кишвар давраи нави рушд ва инкишоф оғоз гардид.

Аммо баъд муҳолифин аз мамлакат берун рафта, ба кишварҳои хориҷӣ ҷой гирифтанд ва ҳудро муҳолифи сиёсати пешгирифтаи давлати навбунёди тоҷикон эълон намуда, муқобили Ҳукумати қонунии кишвар ба максдади ғасби ҳокимият ҷанги таҳмилии шаҳрвандиро оғоз карданд.

Ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон ҷанги таҳмилий буда, доираҳои муайяни бадхоб бо истифода аз таҷрибаи даврони гузашта ва усулҳои озмудаи худ, бо роҳи барангехтани низоъҳои дохилӣ ва бозихи сиёсӣ давлати ҷавони Тоҷикистонро дучори ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ гардониданд. Максдади асосии он бунёди давлати исломӣ ва ба сари халқи тоҷик иҷборан бор кардани фарҳангу мазҳаби бегона буд.

Ба гайр аз ин, дар он давра дар дохили кишвар вазъи ноговории сиёсӣ ҳукмфармо буд, ки он ба тамоми соҳаи ҳаёти ҷомеа таъсири манфии ҳудро баръало мерасонд. Дар ин асно, нерӯҳои гуногуни сиёсӣ, ташкилотҳои ҷамъиятӣ, ҳизбу ҳаракатҳои иҷтимоӣ дар ҳолати парокандагӣ ва нигаронӣ қарор доштанд. Аз тарафи дигар, қувваҳои гуногуни сиёсӣ меҳостанд вазъияти мавҷударо ба манфиати худ истифода баранд. Бархе аз кишварҳои низ намехостанд, ки дар Тоҷикистон сулҳу оромӣ барқарор шавад.

Дар он шабу рӯзо ба Истиклолияти давлатии Чумхурии Тоҷикистон ҳамчун субъекти муносибатҳои байналмилалӣ ва тамомияти арзии кишвар хатари аз байн рафтан ва ба миллати тоҷик хатари парокандагӣ таҳдид мекард. Аз ин рӯ, вазъият ба муттаҳид кардани ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ – аҳзоби сиёсӣ, иттифокҳои эҷодӣ, ақаллиятҳои миллӣ, созмонҳои динӣ ва дигар иттиҳодияҳои ҷамъиятии дар Тоҷикистон амалкунанда эҳтиёҷ дошт.

Вобаста ба ин, дар он шабу рӯзо фаъолияти мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба ҳайси Сарвари давлат ба ҷустуҷӯи роҳҳои ҳалли мусолиҳатомези казбияи Тоҷикистон равона шуда буд. Мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бо азму иродаи кавию устувор ва ба таври ҳастанопазир ҳам дар доҳили кишвар ва ҳам дар хоричи он барои тасвири воқеияти фалокатбори кишвар кӯшиш мекарданду дар баробари ин тавачҷӯҳи ҷомеаи ҷаҳонӣ ва созмонҳои байналмилалӣ ба рӯйдодҳои Тоҷикистон ҷалб менамуданд. Ба ин васила, Сарвари давлат аз тамоми имкониятҳо ва роҳу воситаҳои истифода менамуданд, то ки пеши роҳи ин ҷанги бемаънӣ ва парокандагии кишварро бигиранд.

Бо ин манзур, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон изҳор доштанд: «Мо бемаъно будан ва оқибатҳои ҳалокатовар доштани авҷгирии ҷанги бародаркушро барои миллати тоҷик ва ояндаи он, инчунин, давлати тоҷикон дарк намуда, баъди барқарор сохтани ҳокимияти конституционӣ сиёсати катъии истикрори сулҳ ва созгории миллиро танҳо бо роҳи осоишта, яъне бо роҳи гуфтушунӣ ва музокира, пеш гирифтаем».

Ба ҳамин хотир аст, ки Роҳбари давлат барои ҳар ҷи зудтар расидан ба истикрори сулҳ ва ваҳдати миллӣ дар Тоҷикистон, бо роҳбарияти муҳолифин музокиротро оғоз намуд, вале ин раванд бо мушкилиҳо пеш мерафт.

Дар ҷунин вазъияти душвор барои Тоҷикистон ҳолате ба вучуд омад, ки Роҳбари давлат доимо дар фикру андешаи он буданд, ки ҷи тавр ва қадом роҳу воситаҳоро бояд пайдо кард, ки раванди музокирот бо муҳолифин, ҷихати ҳарҷи зудтар расидан ба барқарорӣ сулҳ дар кишвар ба анҷом расад. Аз ин лиҳоз, Сарвари давлат ба ҳулоса омаданд, ки барои пешрафти раванди музокирот миёни Ҳукумати Тоҷикистон ва роҳбарияти муҳолифин қувваи иловагии тақондиханда зарур аст.

Барои ба ин мақсад расидан Роҳбари давлат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон омодагии огози муколамаро бо ҷомеаи шахрвандии кишвар изҳор дошта, даъват намуданд, ки ҷомеаи шахрвандии кишвар дар ҷунин давраи тақдирсоз ва ҳассос бетараф набоянд ва дар раванди барқарории сулҳу субот дар кишвар бояд сахм гузоранд.

Сипас, дар рафти вохӯрӣ бо намояндагони ниҳодҳои ҷомеаи шахрвандии мамлакат Президенти Чумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон, изҳор намуданд, ки кишвар ба як созмони муттаҳидкунандаи ҷомеаи Тоҷикистон эҳтиёҷ дорад ва ба он ҳамаи қувваҳои сиёсии ҷомеа, ҳизбу ҳаракатҳо, олимон, шоирону нависандагон, шахсони соҳиббэхтиром шомил бошанд, то онҳо бо нуфузи худ барои истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ, таъмини амнияти кишвар, барқароридани ғурезаҳо мусоидат кунанд ва таъмини сулҳу ризоияти миллӣ дар ин замина асос мегирад.

Ҷунин иқдоми Пешвои миллатро ниҳодҳои ҷомеаи шахрвандӣ бо қамоли майл ва рӯҳбаландӣ дастгирӣ намуданд, дар натиҷа, 11 март соли 1996 «Аҳдномаи ризоияти ҷомеаи Тоҷикистон» ба имзо расид.

“Аҳднома”-ро аз ҷониби ҳокимияти давлатӣ Президенти Чумхурии Тоҷикистон, раисони Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Чумхурии Тоҷикистон ва аз тарафи дигар роҳбарони зиёда аз 30 (сӣ) ташкилотҳои ҷамъиятӣ – ҳизбҳои сиёсӣ, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ, иттифокҳои эҷодӣ, ташкилотҳои динӣ, ҷамъиятҳои миллию фарҳангӣ ва иттиҳодияҳои ҷамъиятии кишвар имзо карданд.

Метавон ишора кард, ки иқдоми бузург ва дурандешонаи Президенти кишвар барои ба раванди музокирот миёни Ҳукумати Тоҷикистон ва Иттиҳодияи муҳолифини тоҷик ҷалб кардани ҷомеаи шахрвандии кишвар тақони бузурге бахшид.

Аз ҷумла, барои амалӣ намудани ҳадафҳои Аҳднома Шӯрои ҷамъиятӣ таъсис ва Низомномаи он қабул гардид, ки вазифаи асосии он ташаккули ҷомеаи шахрвандӣ дар кишвар ва ҳамчун ниҳоди тавсеабахши муколамаи байни мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва ҷомеаи шахрвандӣ дар самти пойдору бардавом намудани сулҳу субот, ризоияти ҷомеа ва дигар масоили муҳими иҷтимоӣ фаъолият бурдан буд.

Боиси тазаккур аст, ки дар ҷаласаи нахустини Шӯрои ҷамъиятӣ Президенти кишвар

мӯхтарам Эмомалӣ Раҳмон якдилона ба хайси Раиси Шӯрои чамъияти Чумхурии Тоҷикистон интиҳоб гардиданд.

Имзои Аҳдномаи ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон ва ташкили Шӯрои чамъияти Чумхурии Тоҷикистон нишон доданд, ки шаҳрвандони кишвар иқдомҳои Президентро дар раванди ба низом даровардани ихтилоф бо муҳолифин ҳамачониба дастгирӣ менамоянд.

Аъзои Шӯрои чамъиятӣ барои тезондани раванди музокирот чихати бадаст даровадани сулҳ бо муҳолифин фаъолияти ҳамачонибаро ба роҳ монданд. Фаъолияти аъзои Шӯро тадричан гушаю канорҳои гуногуи мамлакатро фаро гирифт. Як гуруҳ аъзои Шӯро ба роҳбарони муҳолифин нома навишта оноро даъват намуданд, ки ба “Аҳднома...”, ки бо ташаббуси Президент мухтарам Эмомалӣ Раҳмонов оид ба комёб шудан ба ризоият дар чомеа ҳамроҳ шаванд ва аз ҷонишини намояндаи ҳоси муншии Созмони Милали Мутаҳид дар Тоҷикистон Дарко Шилович хоҳиш карданд, ки Номаи онҳоро бо нусхаи Аҳднома чихати барассӣ ба роҳбарони муҳолифин барои шиносӣ ва имзо пешниҳод намояд.

Вобаста ба саҳми Шӯрои чамъиятӣ дар ҳаллу фасли масъалаҳои ниҳоят муҳими сиёсӣ Эмомалӣ Раҳмон, Президенти Чумхурии Тоҷикистон ҷунин баҳогузорӣ карда буданд “...таъсис ва такмили фаъолияти самараноки Шӯрои чамъиятӣ ба ҳаллу фасли масъалаҳои ниҳоят муҳимми сиёсӣ - катъи ҷанги таҳмилӣ, ба Ватан баргардонидани гурезаҳо, ба эътидол овардани вазъи сиёсии кишвар ва таъмини ваҳдати миллӣ мусоидат намуд”.

Тоҷикистон дар ду даҳаи нахустини асри XXI ба ҷониби рушду созандагӣ қадамҳои устувор гузошта дар кишвар фазои сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ, ваҳдату ягонагии миллӣ, рӯҳияи сарҷамъии миллат ва созандагиву бунёдкорӣ ҳукмфармоист, ки ин ба манфиати доираҳои бадҳоки миллати тоҷик ва давлати тоҷикон нест.

Дар ин иртибот Президенти кишвар мухтарам Эмомалӣ Раҳмон кайд менамоянд: “Таъкид месозам, ки ҳоинони миллат ва хоҷаҳои хориҷии онҳо то ҳанӯз аз нақшаҳои нопоку гаразноки худ, ки ибтидои солҳои 90-ум доштанд, даст нақашаидаанд. Онҳо то ба ҳол аз хориҷи кишвар бо тамоми роҳу воситаҳо кӯшиш карда истодаанд, ки чомеаи моро ноором сохта, фарҳангу мазаҳи бегонаро ба сари мардуми мо таҳмил кунанд. Мардуми шарифи Тоҷикистон, махсусан, ҷавонони бонангу номуси кишвар инро набояд фаромӯш кунанд ва бояд ҳамеша хушёрӯ зирак бошанд”.

Дар таърихи илми сиёсатшиносӣ ва давлатдорӣ дар масъалаи муносибати давлат нисбат ба ҷомеаи шаҳрвандӣ Пешвои миллат, Президенти кишвар Эмомалӣ Раҳмон формулаи нави ҳамкорӣ – Шӯрои ҷамъиятӣ созмон доданд ва он шакли ҳамкориҳои сиёсӣ-иҷтимоӣ миёни мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва ҷомеаи шаҳрвандӣ буда, чун пули васлкунанда миёни ҳокимияти давлатӣ ва ҷомеаи шаҳрвандӣ, минбари озодагии барои муқолама буда, вазифаи асосии он ташаккули ҷомеаи шаҳрвандӣ, мусоидат ба таҳкими истиклолият, рушди давлатдорӣ демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва ягона мебошад.

Маҳз бо ин сифатҳо Шӯрои ҷамъиятии Чумхурии Тоҷикистон ташкилоти нодирест, ки дар дигар кишварҳо бо чунин шаклу хусусиятҳо вучуд надорад ва аз нуқтаи назари илми сиёсатшиносӣ онро ҳамчун “Моделҳои тоҷикии ҷомеаи шаҳрвандӣ” метавон ном бурд.

Таърих кам шахсиятҳоеро дар ёд дорад, ки ҳамчун Пешвои муаззамии миллати мо дар роҳи рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ хизматҳои шоиста ва сазовору бориз намуда бошад.

Бинобар ин, вақте ки сухан дар бораи таърихи пайдоиши ин ниҳод меравад, бамаврид аст ҳосатан тазаккур дода шавад, ки Шӯрои ҷамъиятии Чумхурии Тоҷикистон маҳсули тафаккури ташаббуси бевоситаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат Президенти кишвар мухтарам Эмомалӣ Раҳмон буда, бо ибтиқори маҳз ин сиёсатмадори оқилу донишманд ва тавоно созмон дода шудааст.

«Моделҳои тоҷикии сулҳ»-и мухтарам Эмомалӣ Раҳмон барои миллати куҳанбунёди тоҷик мактаби бузург ва саҳифаи тоза дар таърихи халқи тоҷик мебошад, ки насли фардо бояд аз ин дурдонаи хиради сиёсӣ хуб ва ҳамаҷониба истифода барад.

Таҷрибаи сулҳу ваҳдати миллии Пешвои миллат барои минтақа ва ҷаҳон дар ҳалли низоъ ва муноқишаҳои миллию мардумӣ ва динию сиёсӣ дар ҳар шакле омӯзанда аст.

Танҳо як иқдоми ҳадафмандона ва пайғиронаи роҳбари сиёсӣ ва Пешвои миллат, ки Истиклолиятӣ давлатӣ, тамомияти арзию ҳудудӣ ва ризоияту Ваҳдати миллиро миллиро тавассути сулҳу ваҳдат таъмин намуданд, басанда аст, то номашон дар таърихи ватанӣ, миллат ва минтақавию ҷаҳонӣ абадан бо харфҳои заррин сабт гардад.

Хамин тарик, чахони муосир дар шароити бисёр мураккабу печида, пешгӯинашаванда, зудтағйирёбанда ва ниҳоят хассос бокӣ мемонад. Имрӯз инсоният дар мархалаи ниҳоят хассосу хатарноке қарор дорад, ки таърихи муосир дар ёд надорад. Рақобатҳои шадидаи геополитикӣ ҳалли масъалаҳои рӯзмарраи рӯзномаи чахониро мураккаб гардониданд. Дар минтақаҳои гуногуни чахони имруза муноқишаҳо в низоҳои байнидавлатӣ авҷ гирифта истодаанд.

Дар моддаи 11-и Конститутсияи Чумхурии Тоҷикистон омадааст: “Тоҷикистон сиёсати сулҳҷӯнаро ба амал татбиқ намуда, соҳибистиклолӣ ва соҳибихтиёрии дигар давлатҳои чахонро этиром менамояд ва муносибатҳои хоричиро дар асоси меъёрҳои байналмилалӣ муайян мекунад”.

Бо назардошти ин, Чумхурии Тоҷикистон, ки таҷрибаи гании сухофаринӣ дорад ва барои расидан ба сулҳу ваҳдат мушкилоти саҳту сангинро паси сар қардааст, дар пешгирӣ ва ҳалли ҳама гуна зиддияту низоҳои тарафдори гуфтушуниди мусолиҳатомез ва ҳалли осоишта бо истифода аз дипломатия мебошад ва дар сафи пеши ин ҳамкорӣ қарор дорад.

Вобаста ба ин, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар мувоҳисаҳои 79-уми умумии Маҷмааи умумии СММ дар суҳанрониашон қайд карданд “... пешниҳод менамоям, ки тавассути катъномаи махсуси Созмони Милал “Даҳсолаи таҳкими сулҳ ба хотири наслҳои оянда” қабул қарда шавад.”

Дар умум бояд гуфт, ки имрӯз Тоҷикистони соҳибистиклолро дар арсаи чахонӣ ҳамчун кишвари дар ҳалли масоили умдаи глобалӣ ташаббускор мешиносанд.

Дар маҷмӯъ, метавон чунин ҳулоса қард, ки хидматҳои Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро дар назди Ватан ва миллат бо саҳме, ки Авраам Линколн, Шарл де Голл, Камол Отатурк ва дигар шахсиятҳои бузурги сиёсии сатҳи чахонӣ дар замонҳои гуногун дар роҳи рушди кишвари худ гузоштаанд, метавон қиёс намуд.

Аз ин лихоз, тачлил намудани Рӯзи Президенти Чумхурии Тоҷикистон ахамияти бисёр мухими сиёсӣ ва тарбиявӣ дорад.

Пеш аз хама, бо чашнгирии ин рӯз мардум накши Президентро дар баркарор намудани сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва Ваҳдати миллӣ рушду инкишофи давлати соҳибистиклолӣ Тоҷикистон бештар хубтар дарк менамояд. Аз чониби дигар, ахамияти тачлили чашни Рӯзи Президенти Чумхурии Тоҷикистон дар ташкили давлатдории миллӣ дар он зоҳир мегардад, ки он ҳамчун чашни муҳимми сиёсӣ вазифаи хеле муҳим, яъне муттаҳидгардонии давлат, чома ва халқи тоҷикро иҷро намуда истодааст.

Чихати тарбиявии Рӯзи Президент барои насли наврас хеле муҳим мебошад. Чавонони мо бояд тарихи пайдоиш, мазмун ва муҳтавои ин рӯзи фархундаро ҳамачониба омӯзанд ва дарк намоянд ки он ба рушди давлати миллӣ ва ҳифзи арзишҳои миллӣ ҳамачониба мусоидат менамояд. Аз ҳамин лихоз, Рӯзи Президенти Чумхурии Тоҷикистон – ин рӯзи муқаррарӣ набуда, балки рӯзи бузурги таърихӣ, чашни муқаддаси миллӣ, рӯзи сипосгузорӣ ва маҳбубияти ҳоса ба Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон Раиси Шурои Ҷамоияти Чумхурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба шумор меравад.

Саидов Нуралӣ Шамсович, ходими пешбари илмии шуъбаи Аврупои Институти омӯзиши масъалаҳои давлатҳои Осиё ва Аврупои Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, номзади илмҳои фалсафа